პროლეტარებო, გაერთიანდით!

კომუნისტი

საქართველოს კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОММУНИСТ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 41-ე წელი
№ 271 (11882)
სამშაბათი, 22 ნოემბერი, 1960 წ.
ფასი 20 კაპ.

გ-ნ როკუელ კენტს

პატივცემულო ბ-ნო კენტ!

მხურვალე სიმპათიის გრძნობით შევიტყე თქვენი კეთილშობილური გადაწყვეტილება, რომ საბჭოთა ხალხს საჩუქრად უძღვნათ ის ნაწარმოებები, რომლებიც შექმნილია შემოქმედებითი შრომის მრავალი წლის განმავლობაში. მოტივები, რითაც თქვენ ხელმძღვანელობდით, გულითად და დიდ პატივისცემას იწვევს, ისინი გასაგები და მახლობელია საბჭოთა ადამიანებისათვის, რომლებიც დიდად აფასებენ თვითეულ ნაბიჯს მთელი მსოფლიოს მშვიდობისათვის ბრძოლაში.

მტკიცედ ვარ დარწმუნებული, რომ ამ მოტივებს სწორად გაიგებს ამერიკელი ხალხიც, რადგანაც თქვენი საჩუქარი — ეს არის ნაბიჯი სსრ კავშირისა და ამერიკის შეერთებული შტატების ხალხთა მეგობრობისა და ურთიერთგაგების გზაზე.

სულითა და გულით გისურვებთ მრავალი წლის ჯანმრთელობასა და ახალ შემოქმედებით წარმატებებს ჩვენი პლანეტის ბედნიერებისა და სამართლიანობისათვის.

ნ. ს. ხრუშჩოვი.

19 ნოემბერი

ამხანაგმა ნ. ს. ხრუშჩოვმა მიიღო ამხანაგი ხო ში მინი

21 ნოემბერს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვმა კრემლში მიიღო ვიეტნამის მშრომელთა პარტიის ცენტრალური კომიტეტის თავმჯდომარე, ვიეტნამის დემოკრატიული რესპუბლიკის პრეზიდენტი ამხ. ხო ში მინი.

ამხ. ნ. ს. ხრუშჩოვსა და ამხ. ხო ში მინს შორის გაიმართა გულთადი, მეგობრული საუბარი. საუბარს დაესწრო სკკპ ცენტრალური კომიტეტის განყოფილების გამგე ამხ. ი. ვ. ანდროპოვი.

ფინეთის პრეზიდენტის საგეიმო შეხვედრა მოსკოვში

მოსკოვი, 21 ნოემბერი. (საკდესი). დღეს მოსკოვში ოფიციალურ ვიზიტად ჩამოვიდნენ ფინეთის რესპუბლიკის პრეზიდენტი ურხო კალევა კეკონენი და მისი თანმხლები პირნი.

ლენინგრადის ვოგზალში, რომელიც მორთული იყო ფინეთისა და საბჭოთა კავშირის სახელმწიფო ალმებით, ფინეთის პრეზიდენტს შეხვდნენ ამხანაგები **ლ. ი. ბრეჟნევი, ნ. გ. იგნატოვი, ფ. რ. კოზლოვი, ა. ი. მიქოიანი, ე. ა. ფურცევა, ნ. ს. ხრუშჩოვი** და სხვა ოფიციალური პირნი.

შემხვედრთა შორის იყვნენ სსრ კავშირში აკრედიტებული დიპლომატიურ წარმომადგენლობათა მეთაურები, საბჭოთა და უცხოელი ჟურნალისტები.

სახატიო სტუმრის ჩამოსვლის გამო ლენინგრადის ვოგზლის ფრონტონზე გამოკიდებული იყო უ. კ. კეკონენის, ნ. ს. ხრუშჩოვისა და ლ. ი. ბრეჟნევის პორტრეტები.

ვოგზალში ნ. ს. ხრუშჩოვმა და უ. კ. კეკონენმა ერთმანეთს მიმართეს მისასალმებელი სიტყვებით.

მოსკოვის ათასობით მშრომელი გულთბილად მიესალმებოდა მეგობარი სახელმწიფოს მეთაურს, როცა იგი საბჭოთა ხელმძღვანელებთან ერთად ვოგზლიდან მიდიოდა თავის რეზიდენციაში, როცა მელიც კრემლშია.

ნ. ს. ხრუშჩოვმა და ჯ. ნერუმ დეპეშები გაუცვალეს ერთმანეთს

მოსკოვი, 19 ნოემბერი. (საკდესი). სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ნ. ს. ხრუშჩოვმა მისალოცი დეპეშა გაუგზავნა ინდოეთის პრემიერ-მინისტრს ჯ. ნერუს მისი დაბადების დღის აღსანიშნავად.

ნ. ს. ხრუშჩოვი უსურვებს ჯ. ნერუს ჯანმრთელობას, წარმატებებსა და ბედნიერებას. იგი სურვილს გამოთქვამს, რომ ინდოეთისა და სსრ კავშირის ხალხებს შორის არსებული კეთილი ურთიერთობა, ისევე როგორც მისი და ჯ. ნერუს პირადი ურთიერთობა, დღითიდღე მტკიცდებოდეს ორივე ქვეყნის ხალხთა სასიხარულოდ, მთელი მსოფლიოს მშვიდობის საკეთილდღეოდ.

საპასუხო დეპეშაში ჯ. ნერუ წერს, რომ იგი დიდად აფასებს პირად მეგობრობას ნ. ს. ხრუშჩოვთან და ინდოეთისა და სსრ კავშირის ხალხთა მეგობრობას. ინდოეთის პრემიერ-მინისტრი რწმენას გამოთქვამს, რომ ეს მეგობრობა ხელს შეუწყობს მთელი მსოფლიოს მშვიდობის საქმეს, რომლის დიდი ერთგულია ორივე ქვეყანა.

ქუთაისის სახალხო ოპერის წარმატება თბილისში

საიუბილეო ოლიმპიადა

ერთგან ზაჭარია ფალიაშვილს ნათქვამი აქვს, ჩემი ოპერები ხალხმა შთამაგონა და ჩემი სურვილი იყო ქვლავ ხალხისათვის დამებრუნებინა ისინი, ჰეშმარიტად ხალხის გულისთქმით ამღერებულიო... ნამდვილად ასე იყო გუშინ თბილისის ოპერისა და ბალეტის თეატრში. დაიწყო საბჭოთა საქართველოს მეორმოცე წლისთავისადმი მიძღვნილი მხატვრული თვითმოქმედების მეცხრე რესპუბლიკური ოლიმპიადა.

სცენაზეა საქართველოს მეორე გულს, სავარდო და საშაისო ქუთაისის სახალხო ოპერის თეატრის კოლექტივი. გენიალური ქართველი კომპოზიტორის უკვდავ ნაწარმოებს „დაისს“ ასრულებს ხალხი, არა პროფესიული მსახიობები, არამედ ქუთაისის მუსიკალური სასწავლებლის პედაგოგები, ქალაქის საწარმოთა და დაწესებულებათა მუშა-მოსამსახურენი.

ფარდის ახდამდე, კომპოზიტორმა ოთარ თაქთაქიშვილმა, თბილისის თეატრალურ-მუსიკალური საზოგადოების სახელით გულთბილად მიულოცა სახალხო ოპერის კოლექტივს ოლიმპიადის დაწყება.

ქუთაისის სახალხო ოპერის თეატრი, რომელმაც ოპერა „დაისით“ დაიწყო არსებობა, ერთერთი პირველი სახალხო ოპერის თეატრია საბჭოთა კავშირში. „დაისის“ დადგმა განახორციელა საქართველოს სახალხო არტისტმა დ. მჭედლიძემ, დირიჟორია თ. კობახიძე, მხატვარი — შ. ჩიქოვანი, ვოკალური ხელმძღვანელი — საბჭოთა კავშირის სახალხო არტისტი პ. ამირანაშვილი, ქორეოგრაფი — ახალგაზრდობისა და სტუდენტთა ვარშავის V მსოფლიო ფესტივალის ლაურეატი მ. ლომთათიძე.

აღფრთოვანებული მაყურებელი დიდხანს უკრავდა ტაშს შემსრულებლებს — ინჟინერ ი. კაპანაძეს (მალხაზი), პედაგოგებს თ. ნიკოლაძეს (მარო), ა. მამუკელაშვილს (კიაზო), ს. კუხიანიძეს (ცანგალა), მ. ნიჭაბიძეს (ნანო).

სპექტაკლს დაესწრნენ ამხანაგები **ვ. პ. მეგვანაძე, გ. დ. ჯავახიშვილი, გ. ს. ძოწენიძე, გ. ნ. ჯიბლაძე, მ. მ. ლელაშვილი,** რომლებმაც წარმოდგენის დამთავრების შემდეგ გულთბილად მიულოცეს სახალხო ოპერის თეატრის კოლექტივს დამსახურებული წარმატება.

• • •

წარმოდგენის დამთავრების შემდეგ ჩვენმა კორესპონდენტმა თხოვნით მიმართა კულტურის ცნობილ მოღვაწეებს გამოეთქვათ თავიანთი აზრი ქუთაისის სახალხო ოპერის ამ სპექტაკლზე.

აი რა განაცხადეს მათ:

ვახტანგ ფალიაშვილი

ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე

უაღრესად სასიხარულო ამბავია, რომ ქუთაისელმა მშრომელებმა დაძლიეს მეტად რთული მხატვრული ამოცანა — სცენურად შეესხათ ხორცი ზაჭარია ფალიაშვილის უკვდავი ოპერის „დაისისათვის“. არ შემიძლია ,,მაყოფილებით არ აღვნიშნო დირიჟორ თ. კობახიძის ნამუშევარი. ამ ახალგაზრდა მუსიკოსს ნამდვილად დიდი შრომა გაუწევია მთელ დასთან ერთად.

გამახარა წარმოდგენის კარგმა სცენურმა გააზრებამ. ქუთაისის სახალხო ოპერის თეატრმა, რომელსაც არცთუ დიდი ხნის ისტორია აქვს, ნამდვილად გვიჩვენა შემოქმედებითი ძალა.

ვერა დავიდოვა

რსფსრ სახალხო არტისტი

დიდი შთაბეჭდილება მოახდინა ჩემზე გუნდმა, რომელიც მშვენივრად

ქმნიდა მთელი წარმოდგენის მანძილზე. გულწრფელად მომეწონა მაროს, ნანოს, კიაზოსა და მალხაზის როლების შემსრულებლები. ისინი ღრმად გრძნობენ სახეს, კარგად მოძრაობენ სცენაზე და თუ თავიანთ თავზე კვლავაც ასეთი მონდომებით იმუშავებენ, უეჭველად ბევრს მიაღწევენ.

ილიკო სუხიშვილი

სსრ კავშირის სახალხო არტისტი

ნამდვილად აღტაცებული ვარ. ქუთაისის სახალხო ოპერის თეატრმა „დაისის“ დადგმით დაამტკიცა, თუ რადენი სიბრაწულის მოტანა შეუძლია ხელოვნების ჭეშმარიტ სიყვარულს.

ქებას ღირსია ქორეოგრაფი მ. ლომთათიძე. განსაკუთრებით მინდა აღვნიშნო „ფარიკაობა“ მეორე მოქმედებაში.

ქუთაისის სახალხო ოპერის თეატრი თითქმის არსად არ არღვევს ფალიაშვილის ოპერის საერთო ქსოვილს, სტილს. შრომისა და მონდომების გარდა, ქუთაისელმა მშრომელებმა რთული საოპერო ნიჭი და უნარიც აჩვენეს მაყურებელს.

გათუ კრავეიშვილი,

საქართველოს სსრ სახალხო არტისტი.

მაღლობის მეტი არაფერი მითქმის, მოხიბლული ვარ შესანიშნავი გუნდით, რომელსაც არ აკლდა არც სიმღერა და არც შინაგანი სიმშვიდე. კარგი შთაბეჭდილება დატოვა ტენორმა ი. კაპანაძემ, განსაკუთრებით „თავო ჩემოსა“ და „გმირდები, მაროს“ შესრულებით.

ნამდვილად კარგი იყო თ. ნიკოლაძის მარო, ა. მამუკელაშვილის კიაზო და ს. კუხიანიძის ცანგალა. მაყურებელი გრძნობდა ამ შემსრულებელთა ხმის სილამაზესაც და მარგასაც.

ერთი სიტყვით, ქუთაისელებმა გაგვახარეს.

• • •

სურათზე: სცენა ქუთაისის სახალხო ოპერის თეატრის სპექტაკლ „დაისიდან“. ი. კაპანაძე — მალხაზი, თ. ნიკოლაძე — მარო.

ფოტო ბ. დადვაძისა

რით ვხვდებით კლენუმს

ახლოვდება სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმის მოწვევის დღე. რით ხვდება მ. ცხაკაიას სახელობის კოლმეურნეობა ამ დიდ მოვლენას?

ჩვენს კოლმეურნეობაში მეცხოველეობა ერთ-ერთი წამყვანი დარგია. ვალდებულება — რომ წელს სახელმწიფოს მივუყიდოთ 600 ცენტნერი ხორცი და 1500 ცენტნერი რძე. უახლოეს ხანში შესრულდება. გასულ წელთან შედარებით თვითეულ ძროხაზე უკვე მივიღეთ 385 კილოგრამით მეტი რძე. წლის ბოლომდეს ეს ციფრი გაიზრდება.

გადაჭარბებით შევასრულეთ ვალდებულება სიმინდის მოყვანის საქმეშიც. საშუალოდ ჰექტარზე მივიღეთ 30 ცენტნერი სიმინდი, ვალდებულება კი 25 ცენტნერს ითვალისწინებდა.

სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პლენუმისადმი მიძღვნილ სოციალისტურ შეჯიბრებაში განსაკუთრებით კარგ შედეგებს აღწევენ მევენახეები ა. მჭედლიძე და ნ. საყოვნო, მწველავი ა. მოსაიძვილი, მეზობარე ს. თაგაური და სხვ.

გაზეთ „კომუნისტის“ საგუშაგოს წევრები ნ. მოსიაშვილი — სასოლმეურნეო კედლის გაზეთის რედაქტორი, ნ. ინაძე — მწველავი, ა. მაისურაძე — კოლმეურნე. ბოლნისის რაიონი.

რიონი რესპუბლიკის დღეს

უპატაკებენ სამშობლოს

ბათუმი, 21 ნოემბერი. (საქდესი). აჭარის სამრეწველო საწარმოთა მუშაკებმა ფართოდ გაშალეს სოციალისტური შეჯიბრება საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისა და საქართველოს კომპარტიის შექმნის 40 წლისთავის ღირსეულად შეხვედრისათვის და ვადაზე ცამეტი დღით ადრე გაანაღდეს საერთო პროდუქციისა და ძირითად სახეობათა ნაწარმის გამოშვების თორმეტი თვის გეგმა. თვის ბოლომდე რესპუბლიკის მრეწველობა სამშობლოს მისცემს ათეულ მილიონობით მანეთის ზეგეგმით პროდუქციას.

ზესტაფონი, 19 ნოემბერი. (საქდესი). ფეროშენადნობთა ქარხნის კოლექტივმა, რომელიც მონაწილეობას იღებს საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისა და კომუნისტური პარტიის შექმნის 40 წლისთავის აღსანიშნავ შეჯიბრებაში, მიაღწია ახალ წარმატებებს. კოლექტივმა ვადაზე თორმეტი დღით ადრე შეასრულა სამობის მოპოვების თორმეტი თვის გეგმა. გასული წლის შესაბამის პერიოდთან შედარებით მნიშვნელოვნად გაიზარდა ქვანახშირის მოპოვება, გაუმჯობესდა მისი ხარისხი და შემცირდა თვითღირებულება.

შრომატევადი პროცესების მექანიზაციისა და ქვანახშირის ნაცრიანობის შემცირების შედეგად გელათელმა მეშახტეებმა დაზოგეს და შეიდწლედის რესპუბლიკურ ფონდში შეიტანეს ნახევარი მილიონი მანეთი.

შახტის კოლექტივმა ვალდებულება იკისრა თვის ბოლომდე მისცეს სამშობლოს კიდევ 7 ეშელონი ქვანახშირი.

ცაგერის რაიონის მშრომელები ახალი წარმატებებით ხვდებიან სკკპ ცენტრალური კომიტეტის მომავალ პლენუმს. ისინი ენერგიულად შრომობენ მიმდინარე სამეურნეო წლის გეგმების გადაზე ადრე შესრულებისათვის. კარგად იმუშავეს რაიონის მეცხოველეებმა, რომლებმაც უკვე გადაჭარბებით გაანაღდეს სახელმწიფოსათვის მეცხოველობის პროდუქტების მიყიდვის წლიური გეგმები: ხორცისა — 106 პროცენტით, რძისა — 100,1 პროცენტით, კვერცხისა — 100,3 პროცენტით, ხოლო ყველა სახის ტყავნედლეულის მოყიდვისა — 100,1 პროცენტით.

აღსანიშნავია, რომ რაიონის კოლმეურნეობებმა დიდი გადაჭარბებით — 123 პროცენტით შეასრულეს მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის სულადობის ზრდის წლიური გეგმა.

წელს რაიონში ხილის კარგი მოსავალი იყო. რაიონმა თესლოვანი და კურკოვანი ხილის სახელმწიფოსათვის მიყიდვის წლიური დავალება 131,5 პროცენტით შეასრულა.

სუფრის მშვენება

ხობი. (საკ. კორ.). ურთის მთის კალთები დაფარულია ოქროსფერი ნარინჯებით. აქ ათობით ჰექტარი მანდარინის პლანტაცია აქვთ გაშენებული ხეთის სტალინისა და ჭავჭავაძის სახელობის, ხამისკურისა და პირველი მაისის კოლმეურნეობებს. თვალს ხიბლავს, გულს ახარებს ოქროსფერი ნაყოფით დახუნძლული პლანტაციები.

წელს ხელსაყრელი ამინდები არ დაუდგათ მეციტრუსეებს. გაზაფხულის ყინვებმა მნიშვნელოვნად დააზიანა მანდარინის ყვავილი. მაგრამ კოლმეურნეებმა დატოვა ტენორმა ი. კაპანაძემ, განსაკუთრებით „თავო ჩემოსა“ და „გმირდები, მაროს“ შესრულებით.

ნამდვილად კარგი იყო თ. ნიკოლაძის მარო, ა. მამუკელაშვილის კიაზო და ს. კუხიანიძის ცანგალა. მაყურებელი გრძნობდა ამ შემსრულებელთა ხმის სილამაზესაც და მარგასაც.

ერთი სიტყვით, ქუთაისელებმა გაგვახარეს.

• • •

სურათზე: სცენა ქუთაისის სახალხო ოპერის თეატრის სპექტაკლ „დაისიდან“. ი. კაპანაძე — მალხაზი, თ. ნიკოლაძე — მარო.

ფოტო ბ. დადვაძისა

კულტურის უნივერსიტეტი სიღნაღში

უდიდესი იყო ენთუზიაზმი და აღტრთოვანება, რაც სიღნაღის რაიონის მშრომელებში გამოიწვია კულტურის სახლთა უნივერსიტეტის გახსნის ამბავმა. ამ ნამდვილ დღესასწაულზე ჩამოვიდნენ რაიონის მკვიდრნი, სახელოვანი ადამიანები — აკადემიკოსი ა. ზუბრაბაშვილი, პროფესორები ა. გზირიშვილი, ი. მენთეშაშვილი, სსრ კავშირის სახალხო არტისტი, სტალინური პრემიის ლაურეატი ვ. გოძიაშვილი, მწერლები ს. შანშიაშვილი და ს. ფაშალიშვილი, კომპოზიტორი ს. მირიანაშვილი, მედიცინის მეცნიერებათა დოქტორი გ. მათეშვილი, დოცენტები გ. ათანელიშვილი, ი. მოსეშვილი, ი. ნანობაშვილი და სხვები.

კულტურის სახალხო უნივერსიტეტის შექმნისადმი მიძღვნილი საზეიმო სხდომა, რომელიც ამ დღეებში გაიმართა კულტურის რაიონულ სახლში, შესავალი სიტყვით გახსნა პარტიის სიღნაღის რაიკომის პირველმა მდივანმა ზ. ბიძინაშვილმა. კულტურის სახალხო უნივერსიტეტის ამოცანებსა და მნიშვნელობაზე მოხსენებით გამოვიდა საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტროს კულტურულ-საგანმანათლებლო დაწესებულებათა სამმართველოს უფროსი ა. კალანდარიშვილი.

იგი აღნიშნავს, რომ ამჟამად ჩვენს რესპუბლიკაში 25 კულტურის სახლო უნივერსიტეტი არსებობს. მათმა ნაყოფიერმა მუშაობამ მშრომელთა კომუნისტური აღზრდის საქმეში უკვე დადებითი შედეგი გამოიღო.

შემდეგ მისასალმებელი სიტყვებით გამოვიდნენ აკადემიკოსი ა. ზუბრაბაშვილი, პროფესორები ა. გზირიშვილი და ი. მენთეშაშვილი, პოეტი ს. შანშიაშვილი. მათ რაიონის მშრომელებს აღუთქვეს, რომ უნივერსიტეტის მუშაობაში აქტიურ მონაწილეობას მიიღებენ. რაიონის ახალგაზრდობის სახელით სიტყვას ამბობს კომკავშირის სიღნაღის რაიკომის პირველი მდივანი ო. მანჯოფარაშვილი. სიტყვით გამოვიდნენ კულტურის განყოფილების გამგე ი. სიმონიშვილი, სამკერვალო ტიბრიკის ფილიალის მუშა, სახალხო უნივერსიტეტის მსმენელი დ. ბეტრიშვილი და სხვ.

დასასრულ რაიონის თვითმოქმედების ძალების მონაწილეობით გაიმართა კონცერტი.

ვლ. დავითაშვილი.

ოპერა ყამირის პირველ გაზაფხულზე

გულრფელი, ნათელი, ლირიკული ნაწარმოები — გ. ეუკოვსკის ოპერა საბჭოთა ახალგაზრდობაზე, ყამირის პირველ გაზაფხულზე ტ. შევჩენკოს სახელობის ოპერისა და ბალეტის თეატრმა 20 ნოემბერს მეორედ უჩვენა მოსკოველებს დიდი თეატრის სცენაზე.

სპექტაკლი „პირველი გაზაფხული“, რომელიც დადგა ახალგაზრდა რეჟისორმა ი. მოლოსტოვამ, არის მოთხრობა დღევანდელ დღეზე.

თეატრის სოლისტებმა ტ. პონომარევამ, ლ. რუდენკომ, ბ. რუდენკომ, დ. ბატიევმა, კიევის კონსერვატორიის სტუდენტმა ნ. კულაგამ თავი გვიჩვენეს საუცხოო მომღერლებად, ნიჭიერ მსახიობებად. მაყურებლები მხურვალედ უკრავდნენ ტაშს მათ, დირიჟორ ა. კლიმუშს, მხატვარ ვ. ლუდმილინს, რომელთა დეკორაციებში გვიჩვენა ყამირი ცნობების ფართო ტრამალები.

სპექტაკლს დაესწრნენ სკკპ ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარე ნ. ს. ხრუშჩოვი, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სახელმწიფო საბჭოს თავმჯდომარე ვ. ულბრიხტი, სსრ კავშირის ვეტერან ფეხბურთელთა საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი ე. ვ. ვოროშილოვი. დარბაზში იყვნენ მთავრობის სსრ მინისტრთა სხვა წევრები, სსრ კავშირის კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივნები ო. ი. ივაშჩენკო და ა. დ. სკაბა.

(საკდესი).

სამახსოვრო მედალი

ლ. ნ. ტოლსტოის გარდაცვალების 50 წლისთავისათვის

ლენინგრადი, 19 ნოემბერი. (საკდესი). ზარაფხანაში დაამზადეს ლ. ნ. ტოლსტოისადმი მიძღვნილი ახალი სამახსოვრო მედალი.

მედლის წინა მხარეზეა უდიდესი რუსი მწერლის ბარელიეფური გამოსახულება და წრიული წარწერა „ლევ ნ. ტოლსტოი 1828-1910“. მედლის უკანა მხარეზე ამოკვეთილია „ლ. ნ. ტოლსტოის გარდაცვალების 50 წლისთავი“.

დიდი მხატვარი, მეშვიდობის მძაღაგებელი

ლ. ნ. ტოლსტოის ხსოვნისადმი მიძღვნილი საზეიმო სხდომა სსრ კავშირის დიდ თეატრში

★

„... ლ. ტოლსტოიმ შეძლო თავის ნაწარმოებში დაეყენებინა იმდენი დიდი საკითხები, შეძლო ამაღლებულიყო ისეთ მხატვრულ ძლიერებამდე, რომ მისმა ნაწარმოებებმა ერთერთი პირველი ადგილი დაიკავეს მსოფლიო მხატვრულ ლიტერატურაში“. ვლადიმერ ილიას-ძე ლენინის ამ სიტყვებს ჩვენ ვიხსენებთ ახლა, როცა მთელი პროგრესული კაცობრიობა აღნიშნავს დიდი რუსი მწერლისა და მოჭალაქის გარდაცვალების 50 წლისთავს.

ლ. ნ. ტოლსტოის სახელი ჩვენი თანამედროვეებისათვის უწინარეს ყოვლისა ძვირფასია როგორც სახელი დიდი რეალისტი მწერლისა, რომელიც ამხელდა კაპიტალისტური საზოგადოების სიმახინჯეებს, როგორც სახელი მწერლისა, რომლის შემოქმედებამ უსაზღვროდ გაამდიდრა და დაამშვენა კაცობრიობის მხატვრული ფასეულობანი.

19 ნოემბერს სსრ კავშირის დიდ თეატრში შეიკრიბნენ საბჭოთა საზოგადოებრიობისა და კულტურის წარმომადგენლები, უცხოელი მწერლები, რათა პატივი ეცათ ლევ ნიკოლოზის-ძე ტოლსტოის ხსოვნისათვის.

სცენაზეა დაფნის რტოებით გარშემოვლებული ლ. ნ. ტოლსტოის უზარმაზარი პორტრეტი, უამრავი ცოცხალი ყვავილი. თარიღები — „1910“ და „1960“ გვახსენებენ, რომ ტოლსტოის გარდაცვალების შემდეგ უკვე ნახევარი ცრო საუკუნეც განვლო. მაგრამ გენიოზე ცრო თავის ვამანადგურებელ ძალას ვერ ახდენს. შესანიშნავი მხატვრის ნაწარმოებები კვლავ აღფრთოვანებენ მთელი დედამიწის ზედაპირზე მცხოვრებ ადამიანებს.

პრეზიდიუმში არიან ლ. ნ. ტოლსტოის გარდაცვალების 50 წლისთავის მომწყობი სრულიად საკავშირო კომიტეტის წევრები როკუელ კენტი, ალბერტ კანი — წევრები მშვიდობის მსოფლიო საბჭოსი, რომლის გადაწყვეტილებითაც აღინიშნება ეს ღირსშესანიშნავი თარიღი, სსრ კავშირის მწერალთა კავშირის, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის, სსრ კავშირის კულტურის სამინისტროს, საბჭოთა კავშირის მშვიდობის დაცვის კომიტეტისა და სხვა ორგანიზაციათა წარმომადგენლები, ხელოვნების მოღვაწენი. უცხოელი ლიტერატორები. აქ არიან მწერლის შვილიშვილები — სერგეი სერგეის-ძე, ალეა ალეას-ძე და ვლადიმერ ილიას-ძე ტოლსტოები, მისი მდივანი ნ. ნ. გუსევი, სსრ კავშირის სახალხო არტისტი ა. ბ. გოლდენვეიზერი. რომელიც ახლოს იცნობდა ლ. ნ. ტოლსტოის.

საზეიმო სხდომა გახსნა რუსეთის სფსრ მწერალთა კავშირის გამგეობის თავმჯდომარემ ლ. ს. სობოლევმა, რომელმაც ხაზგასმით აღნიშნა, რომ ლ. ნ. ტოლსტოის შემოქმედებას უდიდესი მნიშვნელობა აქვს რუსული და მსოფლიო კულტურისათვის. იგი მოკლედ ესახელთა ქვეყნებიდან ჩამოსულ სტუმრებს.

მოხსენება „სიტყვა ტოლსტოის შესახებ“ გააკეთა ლ. ნ. ტოლსტოის გარდაცვალების 50 წლისთავის მომწყობი სრულიად საკავშირო კომიტეტის თავმჯდომარემ, ლენინური პრემიის ლაურეატმა ლ. მ. ლეონოვმა.

მომხსენებელმა თქვა: ის ფაქტი, რომ ეროვნული აზრის კაპიტანის ბოგდანზე ირგვლივ ერთიანდებიან ისეთი ადამიანები, როგორიც ლევ ნიკოლოზის-ძე ტოლსტოია, თანამედროვეებს შთააგონებს ნდობას აწმყოსადმი და შეუპოვრობას მომავლისადმი.

დროის გამოცდა სრულიადაც ვერ ზღუდნს გავლენას ტოლსტოის ნაწარმოებებზე, ისევე როგორც პუშკინის ნაწარმოებებზე, პუშკინისა, რომელიც ჩვენმა ხალხმა ყველგან სამარადისოდ იშვილა. ორივე ამ ადამიანს განსაკუთრებული აიგაული უკავია რუსულ პანთეონში. მსგავსად იმისა, როგორც პუშკინმა შეგვიქმნა მშობლიური მეტყველების ჯადოსნური მუსიკა, ტოლსტოიმ მისი დახმარებით შეუდარებლად და უმაგალითოდ გამოხატა რუსი ადამიანის სანუკვარი საქმენი, სიხარული და მწუხარება. ტოლსტოის წინააღმდეგობრივი და რთული ცხოვრება, განაგრძო მომხსენებელმა, დაეხმარა მას ეჩვენებინა ადამიანის ნამდვილი გზა მთელი თავისი მრავალფეროვნებით. დღეს, ნახევარი საუკუნის განვლის შემდეგ, ტოლსტოი ჩვენს წინაშე წარმოსდგება მთელი თავისი გოლიათური სიდიადით.

ამ ადამიანის სახე არ ეტევა თვით ყველაზე ღირსშესანიშნავი ლიტერატურული ბედის ჩარჩოებში. მსგავსად იმისა, როგორც პუშკინის შესახებ, ბელინსკის სიტყვებით რომ ვთქვათ, სამარცხვინოა ვილაპარაკოთ უწყინარი ბრიწით. ტოლსტოის სახელი დღეს მოითხოვს საჯარო სიტყვიერ აღაზმულობას. ის სახელი შედის სიტყვის ყველაზე უდიდეს ოსტატთა სიაში დაწყებული ჩვენი კულტურის ანტიკური აკვნიდან.

სიდიადე ტოლსტოისა, ლენინის აზრით, არის ის ძალა, რომლითაც იგი გამოხატავს თავისი ეპოქის ყველაზე დიდმნიშვნელოვან მოვლენას — ხალხის გამოღვიძებას, ცხოვრების ახალი ფორმების შეგნებული ისტორიული შემოქმედებისათვის.

ლ. მ. ლეონოვმა გააანალიზა ტოლსტოისა და მისი შემოქმედების მნიშვნელობა ახლანდელი ლიტერატორებისათვის.

მან თქვა, რომ მწერალი, მსგავსად დაოვალილი მწევრვალისა, ჩვენს წინაშე წარმოსდგება მთის პიკების ჯაჭვში, უკვდავ ადამიანთა ამ გალერეაში, რომელიც, რაც უნდა წინ და წინ ვიაროთ, მაინც იბრწყინებს კაცობრიული კულტურის ჰორიზონტზე.

შემდეგ სიტყვა მიეცა როკუელ კენტს — ამერიკა-საბჭოთა კავშირის მეგობრობის ეროვნული საბჭოს თავმჯდომარეს, შესანიშნავ ამერიკელ მხატვარს, სსრ კავშირის დიდ მეგობარსა და რუსული გენიის ტალანტის დამფასებელს.

— თითქმის დედამიწის სფეროს მთელ პირდაპირ ნაწილიდან აქ ჩამოვიდა ამერიკელი, რათა მოკლედ, სულითა და გულით პატივი ეცა უკვდავი ტოლსტოისათვის, — თქვა როკუელ კენტმა.

მხატვარმა შემდეგ ილაპარაკა იმ უდიდეს გავლენაზე, რაც მასზე მოახდინა ტოლსტოის წიგნმა „რა არის ხელოვნება?“, რომელიც მხატვარმა ორმოცდაათ წელზე მეტი ხნის წინათ წაიკითხა.

— მე ახლა გულითად პატივს ვცემ, — თქვა დასასრულ როკუელ კენტმა. — არა მარტო საბედნიეროდ ერთიანმა, რომელსაც მთელი მსოფლიო აღიარებს, არამედ ბევრად წინასწარმეტყველ ლევ ტოლსტოის, მშვიდობის წინასწარმეტყველს, ადამიანთა ძმობის მღაღადებელს. დიე საყოველთაო მშვიდობა ტოლსტოის დიადი ძეგლი იყოს!

საზეიმო სხდომას დაესწრნენ ამხანაგები **ა. ბ. არისტოვი, ლ. ი. ბრეჟნევი, ნ. გ. იგნატოვი, ფ. რ. კოზლოვი, ა. ნ. კოსიგინი, ა. ი. მიქოიანი, ნ. ა. მუხიტდინოვი, მ. ა. სუსლოვი, ე. ა. ფურცევა, ნ. ს. ხრუშჩოვი, ნ. მ. შვერნიკი.**

საზეიმო სხდომის შემდეგ გაიმართა კონცერტი. (საკდესი).

ოსტატობის სიმაღლეზე

ზეგეგმით გათავხედდა

ბერლინი, 21 ნოემბერი, (საკდესი). ბონის მთავრობის წევრები განაგრძობენ თავხედური რევანშისტული მოთხოვნილებებით გამოსვლას. ადენ-ის საგენტოს ცნობით, უკანასკნელ დღეებში მინისტრმა ზეებომმა ორჯერ წარმოთქვა პროვოკაციული სიტყვები რევანშისტულ თავყრილობებზე რეგენსბურგში (გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკა). ზეებომმა წამოაყენა ტერიტორიული დაზიმება ჩეხოსლოვაკიის მიმართ და განაცხადა, რომ დასავლეთგერმანელ რევანშისტებს „ვერავინ ვერ აიძულებს უარი ათქმევინონ მათ მოთხოვნილებებზე. ბონელი მინისტრი იქამდეც კი მივიდა, რომ მოითხოვა აღმოსავლეთ ევროპის „განთავისუფლება“ „თვით ურალამდე“.

ლაოსის საქმეებში ჩარევის წინააღმდეგ

პეკინი, 21 ნოემბერი, (საკდესი). აქ გამოქვეყნდა ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობის განცხადება, რომელშიც ჩინეთის მთავრობა მხარს უჭერს ლაოსის სამეფოს მთავრობის გადაწყვეტილებას ჩინეთსა და ლაოსს შორის მეგობრული ურთიერთობის დამყარების შესახებ. ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის მთავრობა, ხაზგასმით აღნიშნულია განცხადებაში, მხურვალედ მიესალმება ლაოსის სამეფო მთავრობის მისწრაფებას, რომ განმტკიცდეს ჩინეთსა და ლაოსს შორის კეთილმეზობლური ურთიერთობა, მშვიდობა დამყარდეს ინდოჩინეთში, აგრეთვე მზად არის მიიღოს საჭირო ღონისძიებანი, რათა ხელი შეუწყოს მათ განხორციელებას.

ჩინეთის მთავრობას, აღნიშნულია განცხადებაში, მიაჩნია, რომ ლაოსში ახლანდელი არამყარი ვითარება იმის შედეგია, რომ ამერიკის იმპერიალიზმი მხარს უჭერს წამამხილი ბროვას ფუმი ნოსავანის მეთაურობით. ჩინეთის მთავრობა მკაცრად გმობს ამერიკის იმპერიალიზმის უხეშ ჩარევას ლაოსის საშინაო საქმეებში, გადაჭრით მხარს უჭერს ლაოსის სამეფოს კანონიერ მთავრობას პრინც სუვანა ფუმას მეთაურობით.

სამეცნიერო-ტექნიკური თათბირი

21 ნოემბერს თბილისში დაიწყო სრულიად საკავშირო სამეცნიერო-ტექნიკური თათბირი მთისა და მთისწინა პირობებში სარწყავი არხების სათავე კვებისა და კალაპოტის პროცესთა საკითხებზე. თათბირი მოიწვიეს ვ. ი. ლენინის სახელობის სრულიად საკავშირო სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიამ, საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა აკადემიამ და საქართველოს მიდროტექნიკისა და მელიორაციის სამეცნიერო-საკვლევმა ინსტიტუტ

ᲛᲔᲥᲕᲐᲜᲔ ᲙᲚᲔᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲔᲓᲘᲐᲜᲢᲔᲑᲘ

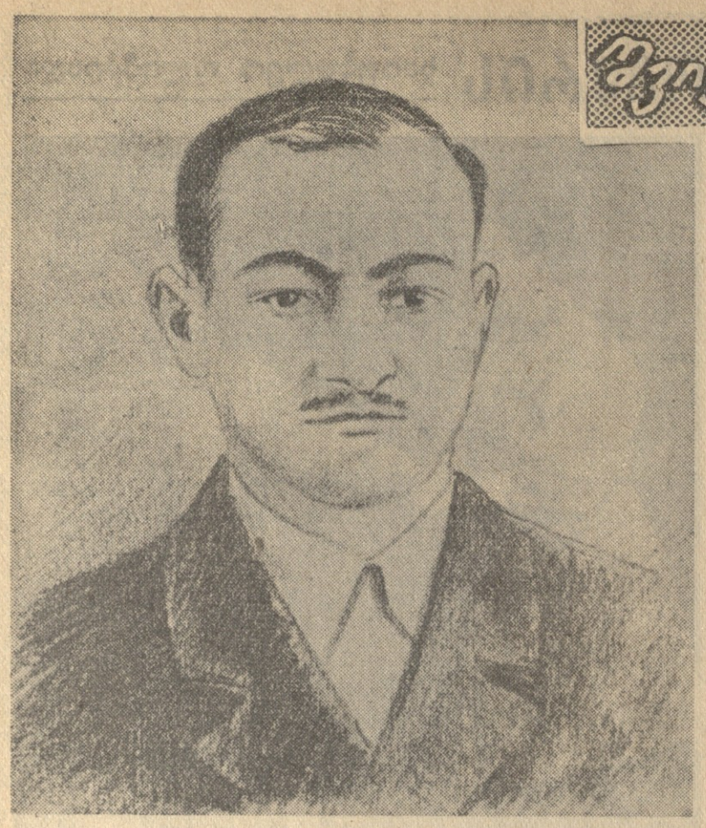

ᲛᲐᲢᲐᲠᲔᲒᲚᲘᲡ ᲢᲐᲠᲔᲒᲘᲡ ᲝᲡᲢᲐᲢᲘ

ᲨᲣᲥᲜᲘᲨᲜᲘᲐᲜᲘ მწვანედ განათდა. გაისმა ელმავლის საყვირის ხმა. სატვირთო მატარებელი მძიმედ დაიძრა, მალე სიჩქარეს უმატა და ქედს მიეფარა. აქ განსაკუთრებული რა იყო, მაგრამ სადგურის ბაქანზე რკინიგზელთა საუბარს რომ მოყვარი ყური, დავინტერესდი:

— ასმეჩვიდმეტე მძიმე წონის მატარებელია, რომელიც რეზომ გაატარა წელს.

— ასმეჩვიდმეტე?

— დიახ!

— ვაჟკაცობაა!

მოსაუბრენი, როგორც შემდეგ გავიგე, მატარებლის შემდგენლები იყვნენ. რეზო კი — ხაშურის სალოკომოტივო დეპოს შემანქანე — რეზო საყვარელიძე.

ხურამის რთულპროფილიან უბანზე მოწინავე მემანქანეს მძიმე წონის მატარებლებით წორმის გადამეტებით გადაზიდული აქვს 37.041 ტონა სახალხო-სამეურნეო ტვირთი, ამასთან ელმავლის ტექნიკური სიჩქარე ნორმასთან შედარებით საათში 3 კილომეტრით გაზარდა.

რით აღწევს წარმატებებს?

— ძძიმე წონის მატარებლის შეუფერხებლად ტარებისათვის, — გვეუბნება საყვარელიძე, — მემანქანემ კარგად უნდა იცოდეს გზის პროფილი, რომ დროული ზომები მიიღოს ელმავლის მოსალოდნელი ბუქსაობის აღსაკვეთად თვლებში სილის მიცემით. ბუქსაობა გამოიწვევდა მატარებლის სიჩქარის შენელებას, შესაძლებელია გაჩერებასაც, რასაც მოჰყვებოდა გრაფიკის დარღვევა. ეს კი ჩვენი მუშაობის ერთ-ერთი მთავარი საზომია. რეკუპერაციის მაქსიმალური გამოყენებით, ავტომუხრუჭების დროული მოქმედებით მნიშვნელოვანი რაოდენობით ვზოგავ ელექტროენერგიას.

სახელოვანი მემანქანე რ. საყვარელიძე ნორმის გადამეტებით გადაზიდული ტვირთით, ელექტროენერგიის მომჭირნეობითა და ელმავლის ტექნიკური სიჩქარის გადიდებით ყოველთვიურად ასობით მანეთს ზოგავს. პირადად მას განვლილ ათ თვეში შეიდწლეულის ფონდში შეტანილი აქვს 6 ათას მანეთზე მეტი.

მ. ᲮᲔᲗᲐᲒᲣᲠᲘ,
„კომუნისტის“ საკ. კორ.

ᲥᲔᲮᲕᲘ ის სოფელია, რომლის შესახებ ბევრ კარგ სიტყვას გაიგონებთ ლიახვის ხეობაში.

მოდის, მოქუხს ბობოქარა, შემოდგომის ანკარა ლიახვი. ჯავის ვიწროებს რომ გამოსცდება, „ქეხურას“ სამშობლო სოფელთან მხრებს შლის და ქარ-თლის ვაკეზე გამოდის.

ქეხვი მორიდან ერთ მთლიან ბაღად მოგეჩვენებათ. მიეახლოვებით — თვალწინ საშვილიშვილოდ ნაგები სახლებია წამოჭიმული. წითელ აგური, თეთრი თუნუქი, კოხტა აივნები, დავარცხნილი ეზოები სოფლის ადამიანების სიკეთესა და ბეღნიერებაზე მეტყველებენ.

შემოდგომის მიწურულია. თუმცა ბაღი შიშველდება და ყვითელი ფოთოლი ძირს ჩამოდის, მაგრამ კეხველთა ბაღში შრომის ხმაური არ შეწყვეტილა.

ხეებს შორის ჩანს ვაშლის ხვავები, მომოფანტული თეთრი ყუთები, მოფუსფუსე ქალთიანი ჰაბუკები და ქალიშვილები. მომდიან ვაშლით დატვირთული მანქანები...

— ეს ვინ მოვიდა? — იკითხა მიმღები პუნქტიდან მოსულმა სატვირთო ავტომანქანის მძღოლმა მაღალი ტანის ქალს შესახებ, როცა იგი მსუბუქი მანქანიდან გადმოვიდა.

კოლმეურნეებმა ერთმეორეს გადახედეს და მძღოლს თითქმის ერთხმად უპასუხეს: „როგორ ვერ უნდა იცნობდეთ, ახალგაზრდავ“.

მძღოლმა უხერხულობა იგრძნო.

— რაიკომის მდივანი ხომ არ არის?

ვიცი, რომ რაიკომში ქალი მუშაობდა მესამე მდივანად, — დაინებით შეეკითხა მძღოლი ვაშლის ჩაწყობაზე მომუშავე კოლმეურნეებს.

სცდებით, მეგობარო, ჩვენი თამარი გახლავთ, კოლმეურნეობის თავმჯდომარე — ვაჟკაცი ვერ შეედრება საქმეში, თქვენ ალბათ ამ ხეობის იშვიათი სტუმარი ხართ, თორემ თამარ ზარდიაშვილი გეცოდინებათ.

მძღოლმა და კოლმეურნეებმა თვალი გაყოლეს თავმჯდომარეს, რომელიც კოლმეურნეთა ხან ერთ, ხან მეორე ჯგუფს შეუერთდებოდა, გაამხნევებდა, ხოლო ზოგჯერ მწვავე შენიშვნებსაც მისცემდა.

— აბა, ნოშრევან, ისევ თქვენ, ახალგაზრდებმა, უნდა ასახელოთ კოლმეურნეობა. ყურადღება მიაქციეთ, რომ ხილი სათუთად ჩააწყონ ყუთებში. კეხურა გამძლეა, მაგრამ სიფრთხილეს თავი არა სტკივა. დღეს 6 მანქანა მაინც უნდა ჩაბარდეს მიმღებ პუნქტს, — დაარიგა თამარმა კოლმეურნეობის კომკავშირული ორგანიზაციის მდივანი ნომრევან კახნიაშვილი, თვითონ კი „ვოლგით“ ფერმისაკენ გაემართა.

იცის კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ, რომ ვაშლი მათი შემოსავლის ძირითადი წყაროა. მერე და როგორი მოსავალია წელს, პირდაპირ სარეკორდო! როგორი საქმეა ჰექტარზე 150-160 ცენტნერი ვაშლი და ისიც დაბარაწული კეხურა! მილიონს უნდა გადააჭარბოს ვაშლის შემოსავალმა.

თამარი დღე და ღამ თავს დასტრიალებს ბაღს, ფერმას. ვაშლის კრეფა ჯერ არ დამთავრებულა და ბაღებში საშემოდგომო სამუშაოები მთელი ძალით გაიშალა. ეს კი მომავალი წლის უხვი მოსავლის საწინდარია.

...მივიდა კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ფერმაში, შესასვლელთან მას მოწინავე მწველავი დარო ნებიერიძე შეეგება, გაეხარდათ მეცხოველეებს თამარის მოსვლა. დარო გულთბილად მიესალმა მას, უნდოდა რაღაც ეთქვა, მაგრამ თავისი ძროხებისაკენ წასვლა ამჯობინა.

— მოიცა, დარო, რას გარიბიხარ, მითხარი რამე ვაღლებულებაზე, როგორაა სიტყვა და საქმე?

— სიტყვა სიტყვაა, მე ჩემს პირობას არ გადავუხვევ!—თქვა მწველავმა და უბის წიგნაკი ამოიღო, გადაშალა და ამოკითხა: ვივალდებულე თვითეულ ძროხაზე 2.500 ლიტრი რძე. ჯერ თვენახევარი აკლია წლის დასასრულს, მე უკვე 2.600 მაქვს მოწველილი, აი ჩემი სიტყვა.

თამჯდომარეს მწველავის ამ სიტყვებზე გაეღიმა. მერე ფერმას ჩაათვალიერა, ბაგები შეათვალიერა, ახალგაზრდ მწველავი მაყვალა მელანაშვილი იკითხა.

— მაყვალაშაც გაანაღდა ვალდებულება, ფერმა კი ამ თვეში შეასრულებს, — კმაყოფილებით უპასუხეს მეცხოველეებმა.

თამარმა დიდხანს ისაუბრა ფერმის გამგესთან საკვების, პირუტყვის მოვლისა და წველის საკითხებზე, დაათვალიერა იქვე ახლოს სუქებაზე დაყენებული ბეღინა ამ დონისათვის მნიშვნელოვანი ოდენობით. ჩვენი ქვეყნის ეკონომიკის სამხედროდან სამშვიდობო რელსებზე გადაყვანის უმნიშვნელოვანესი ამოცანის წარმატებით შესრულება პარტიამ ძირითადად უზრუნველყო 1946 წელს.

საბჭოთა ადამიანების თავდადებული შრომით ნანგრევებიდან და ფერფლიდან აღდგენილ იქნენ ქალაქები და სოფლები, ათასობით საწარმო ჯერ ჩაღგა მოქმედთა მწყობრში. ხელმეორედ აღორძინებულ სამრეწველო საწარმოთა აღჭურვა უახლესი ტექნიკით. დაზარალებული რაიონების აღდგენისას ახალი ძალით გამოვლინდა ჩვენი ქვეყნის ხალხთა ურთიერთდახმარება და მშური შეგობრობა. 1948 წელს სსრ კავშირში სამრეწველო წარმოების მოცულობამ არა მარტო მიაღწია ომამდელ დონეს, არამედ კიდეც გადააჭარბა მას. ეს იყო კომუნისტური პარტიის, საბჭოთა ხალხის უდიდესი გამარჯვება. განმაპაზისუფლებელ ბრძოლაში აღდგენის ქვეყნის დაზარალებულ რაიონებში, პარტია ამავე დროს დიდ ყურადღებას უთმობდა სხვა რესპუბლიკებისა და ოლქების მრეწველობის განვითარებას, განაგრძობდა ჩვენს ქვეყანაში სანწარმოო ძალების განლაგების გაუმჯობესებას. ამის საილუსტრაციოდ პრობაგანდისტმა უნდა დაასახელოს ჩვენი რესპუბლიკის მრეწველობის ისეთი გიგანტების შექმნა, როგორიც არის ამიერკავკასიის მეტალურგიული ქარხანა და ჭუათაისის საავტომობილო ქარხანა. ეს იყო ამავე დროს კომუნისტური პარტიის ლენინური ეროვნული პოლიტიკის განხორციელების ახალი მკაფიო გამოვლინება.

მეოთხე ხუთწლედის დავალებანი მრეწველობამ 4 წელიწადსა და 3 თვეში შეასრულა. მრეწველობის საერთო პროდუქციამ 1950 წელს 73 პროცენტით გადააჭარბა ომამდელ დონეს, მაშინ როცა გეგმით ნავარაუდევი იყო 48 პროცენტით გადაჭარბება. მეოთხე ხუთწლედში ღირებულ იქნა, აშენდა და ამოქმედდა 6 ათასზე მეტი მსხვილი სამრეწველო საწარმო, ე. ი. თითქმის იმდენივე, რამდენიც პირველ და მეორე ხუთწლედებში ერთად.

სერიოზული წარმატებები იქნა მოპოვებული სოფლის მეურნეობაში. სასოფლო-სამეურნეო წარმოებამ ძირითადად მიაღწია ომამდელ დონეს. მაგრამ სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის წარმოების გადიდების შესაძლებლობანი მთლიანად როდი იყო გამოყენებული, რის გამო სოფლის მეურნეობა ვერ აკმაყოფილებდა მოსახლეობის მოთხოვნილებას კვების პროდუქტებზე და მსუბუქი და კვების მრეწველობის მოთხოვნილებას ნედლეულზე. დაბალი იყო სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობა. სერიოზული ნაკლოვანებები იყო მეცხოველეობის განვითარებაში.

ომისშემდგომ პერიოდში ჩვენი პარტიის საქმიანობაში წინა პლანზე დადგა აღმშრდელობითი, იდეოლოგიური მუშაობა როგორც ძველი, ეწესლოატაციორული წყობილების ნაშთებისა და ტრადიციების წინააღმდეგ ბრძოლის ძირითადი ფორმა. მასების შეგნებული შემოქმედებითი აქტივობის განუწყვეტელი ზრდა სახოგადოების პროგრესული განვითარების კანონზომიერებაა, სოციალიზმიდან კომუნიზმზე თანდათანობით გადასვლის აუცილებელი პირობაა. სოციალისტური მშენებლობის პერიოდში პარტიის აღმშრდელობითი მუშაობის გავლენით ძირეული ცვლილებები მოხდა საბჭოთა ადამიანების შეგნებაში.

პარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა ომისშემდგომ წლებში იდეოლოგიურ საკითხებზე მიიღო მთელი რიგი დადგენილებანი, რომლებმაც განსაკუთრებული როლი შეასრულეს ჩვენი პარტიისა და ხალხის იდეურ ცხოვრებაში, მეცნიერებისა და კულტურის განვითარებაში, საბჭოთა ხალხის კომუნისტური სულისკვეთებით აღზრდის საქმეში.

1950 წლის აგვისტოში ცენტრალური კომიტეტის პლენუმმა განიხილა საკითხი სოფლის მეურნეობის შემდგომი განვითარების ზომების შესახებ. პლენუმის დადგენილებამ ხაზი გაუსვა იმ ფაქტს, რომ სოფლის მეურნეობის განვითარების ტემპი ჩამორჩა ქვეყნის მოთხოვნილებათა ზრდის ტემპს. ამ ჩამორჩენის ძირითად მიზეზად პლენუმმა დაასახელა ის, რომ ხელმძღვანელობა სოფლის მეურნეობის ფირმა ჩაბარა. ერთი წელიც არ სულა და მდგომარეობა ფერმაში მკვეთრად შეიცვალა. ერთიორად გაიზარდა კვერცხის წარმოება, 10 თვეში თვითეული კვერცხმდებელ ქათამზე მიღებულია 35 კვერცხი. ქეთევანი დღეიდამ თავს ევალებოდა ფერმას. მის კარგ მუშაობას ხშირად გაიგონებთ რაიონისა და ოლქის ახალგაზრდულ შეკრებებზე.

კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს რებს ახალგაზრდების ასეთი თავდადებული შრომა. მან კოლმეურნეობაში მილისათანავე სწორად აიღო გეზი ახალგაზრდობაზე. მაგრამ აქაც ცოტა სიძნელეებს როდი წააწყდა. ბევრი საშუალო სკოლადამთავრებული თავს არიდებდა ფიზიკურ შრომას. გამოცდილი კოლმეურნეები კი ზოგჯერ უკმაყოფილებას მოთქვამდნენ ახალგაზრდების დაწინაურების გამო.

— როგორ, ფრინვლის პატრონობა გონებამოკლეთ ბიჭებს ვანდოთ, ნინოსი, აგრონომი ახალგაზრდები არიან, ბრიგადებიც ჰაბუკებს ჩააბარეს. ნამდვილად საქმეს ჩაგვიგდებენ, — გაისმოდა ხოლმე ხმები სოფელში.

მაგრამ თამარს ასეთი მითქმა-მოთქმა როდი აშინებდა. მან იცოდა, რომ ახალგაზრდობა დიდი ძალაა და ამ ძალაში სწორად გამოყენება სიკეთეს მოუტანდა სოფელს. თამარს ეს ფიქრები ნამდვილად გაუმართლდა. მებაღეებმა, მეცხოველეებმა, მეფრინველეებმა თავიანთ საქმეში ახალი ენერგია შეიტანეს. კოლმეურნეობას წამყვანი ადგილი დაიმკვიდრა ოლქის სოციალისტურ შეჯიბრებაში. ფერმის ახალგაზრდულმა ბრიგადებმა გაიმარჯვეს ოლქის ახალგაზრდულ ბრიგადებს შორის. ახლა სოფელი ამაყობს ჭაბუკებით და გოგონებით. ქეხველი ახალგაზრდები რამდენიმე ავტომანქანის მფლობელია. ფერმა წამოწყებას ინიციატორები არიან სწორედ ისინი. ფერმის პიროტყვისათვის საკვების დამზადების, ბოსლის გაფართოების საქმეში.

ამის შემდეგ განზრახული გვაქვს ჰიათურის მაღაროების პირობები შევიმუშაოთ ღონისძიებები მძიმე ტიპის მატარებლების მუშაობისათვის, საზიდი ჭუჭკლების, ლოკომოტივების, მოწყობილობების დაზიანების შემთხვევების შესამცირებლად.

ამავე დროს ჩვენს მიზანს შეადგენს მარგანეცის საწიდ ჭუჭკლებზე მოკირის წინააღმდეგ ბრძოლა, რაც მეტად ვიწრო ადგილია მაღაროში.

უნდა აღინიშნოს, რომ მაღაროს გრონტებიდან მაინზე მოკირული მარგანეცისაგან გამწმენდი მოწყობილობის პირველი ვარიანტის დამზადებაში დღე დახმარებას გვიწევს ლენინის სახელობის მაღაროს ხელმძღვანელობა, საღაც განზრახულია ამ მოწყობილობის გამოცდა.

ი. ᲗᲔᲓᲖᲐᲨᲕᲘᲚᲘ,
„კომუნისტის“ საკ. კორ.

ᲡᲐᲓᲐᲪ ᲚᲘᲛᲘᲜᲘ ᲒᲝᲒᲝᲭᲠᲝᲒᲡ...

თამარ ზარდიაშვილი

ᲞᲐᲠᲬᲘᲐ ᲘᲑᲠᲫᲕᲘᲡ, ᲞᲐᲠᲬᲘᲐ ᲘᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲑᲡ

პროპაგანდისტთა დასახმარებლად

ᲦᲠᲛᲐᲓ ᲨᲔᲕᲘᲡᲬᲐᲕᲚᲝᲗ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲝᲛᲘᲡᲨᲔᲛᲓᲒᲝᲛᲘ ᲞᲔᲠᲘᲝᲓᲘᲡ ᲘᲡᲢᲝᲠᲘᲐ

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის 1960 წლის 9 იანვრის დადგენილებაში „თანამედროვე პირობებში პარტიული პროპაგანდის ამოცანების შესახებ“ მოცემულია პარტიის იდეოლოგიური მუშაობის ფართო და ნათელი პროგრამა, განსაზღვრულია მისი შინაარსი, ფორმები და მეთოდები ჩვენს ქვეყანაში კომუნიზმის გაშლილი მშენებლობის პერიოდში. დადგენილებაში ღრმანშნულია, რომ მშრომელთა მარქსისტულ-ლენინური მსოფლმხედველობის ფორმირებისა და კომუნისტური სულისკვეთებით მათი აღზრდისათვის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს სკკპ ისტორიის შესწავლას. ცენტრალური კომიტეტი პარტიული ორგანიზაციების ყურადღებას მიაქცევს დიდი სამამულო ომის, ომამდელ და ომისშემდგომ წლებში პარტიის მოღვაწეობის ღრმად შესწავლის აუცილებლობას.

სკკპ ისტორიის ახალ სახელმძღვანელოში პარტიის ომისშემდგომი პერიოდის ისტორია, რომელიც მოიცავს დაახლოებით 15 წელიწადს, დაყოფილია სამ პერიოდად: პარტიის ბრძოლა სოციალისტური სახალხო მეურნეობის აღდგენისა და განვითარებისათვის ომისშემდგომ პერიოდში (1945-1953 წლები); პარტიის ბრძოლა სახალხო მეურნეობის მძლავრი აღმავლობისათვის, სოციალიზმის მშენებლობის დამთავრებისათვის (1953–1958 წლები); სსრ კავშირის შესვლა კომუნისტური საზოგადოების გაშლილი მშენებლობის პერიოდში.

საბჭოთა კავშირის მსოფლიო-ისტორიულმა გამარჯვებამ ფაშისტი აგრესორების წინააღმდეგ დიდ სამამულო ომში შესაძლებლობა მისცა საბჭოთა ხალხს ყკლავ დაბრუნებოდა მშვიდობიან, შემოქმედებით შრომას, წარეგართა მთელი ძალები მეურნეობის ეკოკლეს გადაში აღდგენისა და შემდგომი განვითარებისაკენ. გაუხალებინა მუშაობა ჩვენს ქვეყანაში სოციალიზმის მშენებლობის დამთავრებისა და კომუნისტურ საზოგადოებაში თანდათანობით გადასვლის ისტორიული პროგრამის განხორციელებისათვის.

1945-1953 წლებში საბჭოთა ხალხმა კომუნისტური პარტიის ხელმძღვანელობით მოიშუშა ომით მიყენებული ჭრილობები, აღადგინა და შემდგომ განავითარა სახალხო მეურნეობა. სერიოზული წარმატებები მოიპოვა სოციალისტური მშენებლობის ყველა უბანზე. განუხრელად ამაღლდა და გამძლეცდა საბჭოთა კავშირის საერთაშორისო პრესტიჟი. ამიერიდან მსოფლიო პოლიტიკის არც ერთი დიდი საკითხი არ შეიძლებოდა გადაჭრილიყო, თუ ამაში მონაწილეობას არ მიიღებდა საბჭოთა კავშირი. ამ პერიოდის უმნიშვნელოვანეს თავისებურება იმაში მდგომარეობდა, რომ ძალთა თანაფარდობა მსოფლიო ასპარეზზე ძირეულად შეიცვალა სოციალიზმის სასარგებლოდ, კაპიტალიზმის საზიანოდ.

პრობაგანდისტმა ღრმად და დამაჯერებლად უნდა განმარტოს მსმენელებს, რომ გერმანელ ფაშისტ დამპყრობთა დანაკარგებით კომუნისტური პარტიისა და საბჭოთა ხალხის მსოფლიო-ისტორიული გამარჯვება და უდიდესი დამსახურება მთელი კაცობრიობის წინაშე. ამით საბჭოთა ხალხმა პარტიის ხელმძღვანელობით არა მარტო უზრუნველყო თავისი დამოუკიდებლობა და დაიცვა სოციალისტური მონაპოვარნი, არამედ იხსნა მსოფლიოს ხალხები ჰიტლერული მონური დამონების საშიში საფრთხისაგან, დაღუპვას გაუაარჩინა მილიონობით ადამიანი და ცივილიზაციის ძეგლები.

მსოფლიო ასპარეზზე მომხდარმა ძირეულმა ცვლილებებმა ხელსაყრელი პირობები მოამზადა რევოლუციური და დემოკრატიული ძალებისათვის ევროპისა და აზიის მთელ რიგ ქვეყნებში, სადაც მშრომელმა მასებმა კომუნისტური და მუშათა პარტიების ხელმძღვანელობით დაამხეს ოლიგარქიული რეაქციული მთავრობები და დაიწყეს სოციალისტური მონაპოვრების ფართო ფრონტით.

პრობაგანდისტმა ხაზი უნდა გაუსვას იმ გარემოებას, რომ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შემდეგ მსოფლიო განმათავისუფლებელი მოძრაობის ისტორიაში უდიდეს მოვლენას წარმოადგენდა ჩინეთის რევოლუცია, რომელმაც დიდი გავლენა მოახდინა კაცობრიობის ბედზე. იგი ახალ მძლავრ დარტყმას მოასწავებდა კაპიტალიზმის წინააღმდეგ. განსაკუთრებით მისი კოლონიური სისტემის წინააღმდეგ და მნიშვნელოვნად შეცვალა ძალთა თანაფარდობა მსოფლიო სოციალისტური სისტემის სასარგებლოდ.

მეორე მსოფლიო ომის შედეგად კაპიტალისტურ სისტემას ჩამოშორდა თითქმეტი სახელმწიფო 700 მილიონ კაცზე მეტი მოსახლეობით და დაიდგა განვითარების სოციალისტურ გზას. სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების გაჩენით დაიწყო ახალი ეტაპი სოციალიზმის განვითარებაში. თუ მეორე მსოფლიო ომამდე სოციალისტური სისტემის წილად მოდიოდა დედამიწის ტერიტორიის 17 პროცენტი და მოსახლეობის დაახლოებით 9 პროცენტი, ომის შემდეგ სოციალიზმმა მოიცვა დედამიწის ტერიტორიის 26 პროცენტი და მოსახლეობის დაახლოებით 35 პროცენტი. მაშასადამე, მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ სოციალიზმი გასცდა ერთი ქვეყნის ფარგლებს და გადაიქცა მსოფლიო სისტემად. ამიერიდან მთელ მსოფლიოში ფაქტიურად შეიქმნა **ორი ძირითადი მსოფლიო სოციალურ-პოლიტიკური ბანაკი**: სოციალიზმისა და დემოკრატიის ბანაკი და იმპერიალიზმის ბანაკი. ამით ძირეულად შეიცვალა სსრ კავშირის საერთაშორისო მდგომარეობა. წავიდა ის დრო, როცა ჩვენი ქვეყანა წარმოადგენდა მსოფლიოში ერთადერთ სოციალისტურ სახელმწიფოს, რომელიც იძყოფებოდა მტრულ კაპიტალისტურ გარემოცვაში. საბჭოთა კავშირმა სოციალისტური სამყაროს წამყვანი ქვეყნის მდგომარეობა დაიკავა.

როგორც ცნობილია, პირველმა მსოფლიო ომმა და დიდმა ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციამ დასაბამი მისცეს კაპიტალისტური სისტემის საერთო კრიზისის დასაწყისს. მეორე მსოფლიო ომში საბჭოთა კავშირის ისტორიული გამარჯვების შედეგად დაიწყო ამ კრიზისის მეორე ეტაპი, რომლის უმნიშვნელოვანესი გამოკლინება იყო მსოფლიო სოციალისტური სისტემის შექმნა.

საჭიროა მსმენელს განვუმარტოთ იგივეთე კაპიტალიზმის საერთო კრიზისის მეორე ეტაპის ისეთი გამოკლინებანი, როგორიც არის ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის მძლავრი გაქანება, იმპერიალიზმის კოლონიური სისტემის დაშლის დაჩქარება; კაპიტალისტური ქვეყნების ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარების უთანაბრობის შემდგომ გაძლიერება, რამაც კიდევ უფრო გააძლიერა ბაზრების პრობლემა და გააძლიერა ბრძოლა კაპიტალურ სახელმწიფოებს შორის გაძლების სფეროებისა და ნედლეულის წყაროებისათვის; გაბატონებულ მონოპოლისტურ ბურჟუაზიასა და შრომელთა შორის წინააღმდეგობათა შემდგომი გამწვავება, რამაც გამოიწვია ბურჟუაზიული დემოკრატიზმის შემდგომი დაშლა და მონოპოლისტური ბურჟუაზიის რეაქციულობის კიდევ უფრო გაძლიერება.

პროპაგანდისტმა ხაზი უნდა გაუსვას იმ გარემოებას, რომ დიდი ოქტომბრის სოციალისტური რევოლუციის შემდეგ მსოფლიო განმათავისუფლებელი მოძრაობის ისტორიაში უდიდეს მოვლენას წარმოადგენდა ჩინეთის რევოლუცია, რომელმაც დიდი გავლენა მოახდინა კაცობრიობის ბედზე. იგი ახალ მძლავრ დარტყმას მოასწავებდა კაპიტალიზმის წინააღმდეგ. განსაკუთრებით მისი კოლონიური სისტემის წინააღმდეგ და მნიშვნელოვნად შეცვალა ძალთა თანაფარდობა მსოფლიო სოციალისტური სისტემის სასარგებლოდ.

მეორე მსოფლიო ომის შედეგად კაპიტალისტურ სისტემას ჩამოშორდა თითქმეტი სახელმწიფო 700 მილიონ კაცზე მეტი მოსახლეობით და დაიდგა განვითარების სოციალისტურ გზას. სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების გაჩენით დაიწყო ახალი ეტაპი სოციალიზმის განვითარებაში. თუ მეორე მსოფლიო ომამდე სოციალისტური სისტემის წილად მოდიოდა დედამიწის ტერიტორიის 17 პროცენტი და მოსახლეობის დაახლოებით 9 პროცენტი, ომის შემდეგ სოციალიზმმა მოიცვა დედამიწის ტერიტორიის 26 პროცენტი და მოსახლეობის დაახლოებით 35 პროცენტი. მაშასადამე, მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ სოციალიზმი გასცდა ერთი ქვეყნის ფარგლებს და გადაიქცა მსოფლიო სისტემად. ამიერიდან მთელ მსოფლიოში ფაქტიურად შეიქმნა **ორი ძირითადი მსოფლიო სოციალურ-პოლიტიკური ბანაკი**: სოციალიზმისა და დემოკრატიის ბანაკი და იმპერიალიზმის ბანაკი. ამით ძირეულად შეიცვალა სსრ კავშირის საერთაშორისო მდგომარეობა. წავიდა ის დრო, როცა ჩვენი ქვეყანა წარმოადგენდა მსოფლიოში ერთადერთ სოციალისტურ სახელმწიფოს, რომელიც იძყოფებოდა მტრულ კაპიტალისტურ გარემოცვაში. საბჭოთა კავშირმა სოციალისტური სამყაროს წამყვანი ქვეყნის მდგომარეობა დაიკავა.

როგორც ცნობილია, პირველმა მსოფლიო ომმა და დიდმა ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციამ დასაბამი მისცეს კაპიტალისტური სისტემის საერთო კრიზისის დასაწყისს. მეორე მსოფლიო ომში საბჭოთა კავშირის ისტორიული გამარჯვების შედეგად დაიწყო ამ კრიზისის მეორე ეტაპი, რომლის უმნიშვნელოვანესი გამოკლინება იყო მსოფლიო სოციალისტური სისტემის შექმნა.

საჭიროა მსმენელს განვუმარტოთ იგივეთე კაპიტალიზმის საერთო კრიზისის მეორე ეტაპის ისეთი გამოკლინებანი, როგორიც არის ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის მძლავრი გაქანება, იმპერიალიზმის კოლონიური სისტემის დაშლის დაჩქარება; კაპიტალისტური ქვეყნების ეკონომიური და პოლიტიკური განვითარების უთანაბრობის შემდგომ გაძლიერება, რამაც კიდევ უფრო გააძლიერა ბაზრების პრობლემა და გააძლიერა ბრძოლა კაპიტალურ სახელმწიფოებს შორის გაძლების სფეროებისა და ნედლეულის წყაროებისათვის; გაბატონებულ მონოპოლისტურ ბურჟუაზიასა და შრომელთა შორის წინააღმდეგობათა შემდგომი გამწვავება, რამაც გამოიწვია ბურჟუაზიული დემოკრატიზმის შემდგომი დაშლა და მონოპოლისტური ბურჟუაზიის რეაქციულობის კიდევ უფრო გაძლიერება. ამან ხელი შეუწყო მუშათა კლასის შეგნებულობისა და მისი დარაზმულობის ზრდას, კომუნისტური და მუშათა პარტიების ავტორიტეტისა და გავლენის ამაღლებას.

პროპაგანდისტმა კონკრეტულ მაგალითებზე მითითებით დაამჯერებლად უნდა განმარტოს მსმენელებს, რომ კაპიტალიზმის სრული განთავისუფლება დრომოჭმული და სამარცხვინო კოლონიური წესწყობილებისაგან თანამედროვე პირობების პირობებში ძალიან ძნელია. ჯერ კიდევ ახლანდელი თაობის სიცოცხლეში დედამიწის მოსახლეობის ორი მესამედი კოლონიური რეჟიმის პირობებში ცხოვრობდა. მხოლოდ პირველი მსოფლიო ომის დასასრულს, როცა რუსეთში გაიმარჯვა დიდმა ოქტომბრის სოციალისტურმა რევოლუციამ, დაისხრა კოლონიური და ეროვნული ჩაგვრის ბორკილები მთელ რიგ ქვეყნებში. დაიწყო პროლეტარული რევოლუციებისა და ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ბობქარი ეპოქა. ეროვნული დამოუკიდებლობის დროშა, რომელიც მსოფლიოში მაღლა აფრიალდა, ახლა გადაიქცა ასეულ მილიონობით ადამიანის დროშად. დაპოუკიდებელი განვითარების გზას დაადგა აფრიკის 26 სახელმწიფო, რომლებშიც 180 მილიონზე მეტი კაცი ცხოვრობს, მათ შორის 16 ქვეყანამ დამოუკიდებლობა მოიპოვა მიმდინარე წელს. ამიტომ 1960 წელს სამართლიანად უწოდებენ აფრიკის წელს. ახლა აფრიკას, რომელიც, კ. მარქსის ხატოვანი გამოთქმით, ბუთი სიცუნის განძაცლობაში შაკანიანებზე ნადირობის ასპარეზი იყო, მთლიანად მოედო ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ალი.

ᲙᲝᲚᲝᲜᲘᲐᲚᲘᲖᲛᲘ აგონიას განიცდის, მაგრამ იგი, ჯერ კიდევ საშიშია, „როგორც დაჭრილი ვეფხვი ტრიალებს ჯუნგლებში“. მსოფლიოს სხვადასხვა ნაწილში კოლონიურ მონობაში მაინც იტანჯება ას მილიონზე მეტი კაცი. კოლონიურ ისტემს უკანასკნელ ეტაპსაც შეუძლია გამოიწვიოს ბევრი ტალყება და მსხვერპლი. ხალხებს არაერთხელ უგრძნიათ კოლონიური ომების მსოფლიო ომად გადაზრდის საშიშროება. ახლანდელი საერთაშორისო დაძაბულობის ბევრი უმნიშვნელოვანესი კვანძიც — ახლო და შუა აღმოსავლეთში, აფრიკასა და ლათინურ ამერიკაში მნიშვნელოვნადაა კოლონიური პოლიტიკის წარმოებაშია. მაგალითად, ინტერვენციამ კონგოს რესპუბლიკის წინააღმდეგ გაამწვავა საერთაშორისო ვითარება. სერიოზული საფრთხე შეუქმნა მშვიდობის საქმეს.

სწორედ ამიტომ მშვიდობისა და ეროვნული დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლის მხარდაჭერის პოლიტიკის ერთგულმა საბჭოთა კავშირმა მთელი სიმკაცით დაიყენა გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის გენერალური ასამბლეის XV სესიაზე კოლონიალიზმის — წარსული საუკუნეთა ბარბაროსობისა და ველურობის ამ საზიზღარი მემკვიდრეობის — სრული და დაუყოვნებლივ ლიკვიდაციის საკითხი. საბჭოთა მთავრობის წინადადება და დეკლარაცია კოლონიური ქვეყნებისა და ხალხებისათვის დამოუკიდებლობის მინიჭების შესახებ გენერალური ასამბლეის სესიამ თანამედროვეობის უმნიშვნელოვანეს საკითხად აღიარა. საბჭოთა მთავრობის მეთაურის ნ. ს. ხრუშჩოვის მიერ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციაში შეტანილმა ამ სამართლიანმა და კეთილშობილურმა წინადადებებმა ყველა თავისუფლებისმოყვარე ხალხის მხურვალე მხარდაჭერა პოვა.

სოციალიზმის მსოფლიო სისტემის შექმნა და მისი შემდგომი წარმატებით განვითარება მარქსიზმ-ლენინიზმის ცხოველმყოფელი იდეების ახალი ტრიუმფია, ბრწყინვალე დადასტურებაა ვ. ი. ლენინის მეცნიერული წინასწარმეტყველის ამის შესახებ, რომ მუშათა კლასის დიქტატურის გადაქცევა ეროვნულიად, ე. ი. ერთი ქვეყნის მუშათა კლასის დიქტატურიდან ინტერნაციონალურ დიქტატურად, ე. ი. რამდენიმე ქვეყნის პროლეტარიატის დიქტატურად — გადამწყვეტ გავლენას მოახდენს მთელ მსოფლიო პოლიტიკაზე.

სახალხო-დემოკრატიული რევოლუციების გაგვითარება, მათი გადაზრდა სოციალისტურ რევოლუციებში ხდებოდა საერთო ობიექტურ კანონზომიერებათა სფეროში. მიანგანი კლასობრივი წინააღმდეგობების გამწვავებისა და კაპიტალიზმის მსოფლიო სისტემის საერთო დასუსტების შედეგად.

ამ საკითხის განმარტება მით უფრო აუცილებელია, რომ მშვიდობის მტრები ყოველთვის ცდილობენ ცილი დასწამონ საბჭოთა კავშირს, რომ იგი თითქოს ახლებს რევოლუციას „ექსპორტს“ სხვა ქვეყნებში, თავს მოახვიონ მსოფლიოს ხალხებს დამახინჯებული წარმოდგენა საბჭოთა სინამდვილეზე და დააშინონ ისინი მოჯორილი „კომუნისტური აგრესიით“.

მარქსიზმ-ლენინიზმმა დიდი ხანია დაამტკიცა, რომ რევოლუციები კანონზომიერი ისტორიული პროცესის შედეგია, რომ ისინი არ წარმოიშობიან სურვილის მიხედვით, ცალკეული პიროვნებების ან პოლიტიკური ჯგუფების დაკვეთით. ვ. ი. ლენინი მიუ

შოთა რუსთველი ჯვარის მონასტერში

ახალი დიდი მონაპოვარი რუსთველოლოგიაში

შოთა რუსთველის პორტრეტი იერუსალიმის ჯვარის მონასტერში (ქვეყნდება პირველად)

„აწ განცვიფრებულ ვარ დიდად, თუ რასათვის უგულებელს ყვნეს ქართველთა დიდნი ესე და ჭეშმარიტნი ადგილი“, „აჰა მოსრულნი ქართველნი ვინმე რასათვის ამათთვის არ გამოქიმებდა?“, ანუ რასათვის დაუგდიათ ესოდენ ბინძურებული? კვალად ამასცა განცვირვებულ ვართ, თუ ასე რასათვის უმეცარ იქმნენ საქართველოსაბანნი? ერთი ვინმე რასათვის ვერ მოიწია აჰა, აჰაური ამბავი უეცრივ, და ანუ ძგასდედ ანუ ჭიგნთა შინა აღმოეკითხა ეს ამბები და საქართველოთათვის ეუწყებინა? არავისა სმენიეს, თუ იერუსალიმი ქართველთათვის რა არის, და ესრეთ მე უწყოდე აჰაური ესეთითარი საქმე. ჰოი მე, რა დიდის უგუნურებით არს ნათესავი ჩვენი“...

ასე დასტიროდა XVIII საუკუნის ქართველი მოღვაწე ტიმოთე გაბაშვილი ქართველი ხალხის მიერ საუკუნეების მანძილზე პალესტინაში შექმნილ კულტურის ძეგლებს, რომლებსაც იმ დროს უკვე უცხო თვალ-ტომში დაპატრონებულნენ.

ერთ დროს პალესტინა წარმოადგენდა ქართველი ხალხის კულტურულ-შემოქმედებითი მოღვაწეობის ერთ-ერთ მთავარ ცენტრს, სადაც ქართველი ხალხის შემოქმედებითმა გენიამ ხელოვნების არაერთი დიდებული ძეგლი დატოვა.

მარტო იერუსალიმში ქართველებს ეკუთვნოდა ორმოცამდე ეკლესია-მონასტერი და რამდენიმე სასტუმრო სახლი, სადაც „განუსვენებლებს მომავალთა ძმათა ქართველთა და ბერძენთა“.

ამ ძეგლთა მშენებლობა პალესტინაში ჯერ კიდევ IV-V საუკუნეებში დაიწყო. საუკუნეების მანძილზე პალესტინის ქართულ ტაძრებსა და ლავრებში იხმოდა ქართული ენა და ქართული გალობა და მიმდინარეობდა ინტენსიური და ნაყოფიერი ლიტერატურული და კულტურულ-შემოქმედებითი მუშაობა.

უამთა ვითარებაში სარკინოზთა, თურქთა, ჯვაროსანთა და სხვათა ნავარდის შედეგად ეს ძეგლები ჩამოიქცა, დაინგრა და განადგურდა, ხოლო იმ ძეგლებს, რომლებიც ნგრევას გადაურჩნენ, სხვები დაეპატრონენ.

ამ სიძველეთა შორის განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს იერუსალიმის ჯვარის მონასტერს, რომელიც დღესაც ამაყად დგას ზეთისხილის ბაღნარში როგორც ქართული კულტურის უდიდესი ძეგლი პალესტინაში..

გადმოცემა ჯვარის მონასტრისათვის ადგილის მოპოვებას იერუსალიმის გარეუბანში პირველ ქართველ ქრისტიან მეფეს მიირიან მიუწერს. მონასტრის მშენებლობა იმ სახით, როგორც ის შემდეგ იყო ცნობილი, დაიწყო XI საუკუნის პირველ მეოთხედში საბაწმინდელმა მოღვაწემ გიორგი — პროხორე შავშელმა, ცნობილი ათონელი მოღვაწეების ექვთიმე და გიორგი მთაწმინდელების ინიციატივითა და მეფე ბაგრატ მეოთხის დახმარებით.

ჯვარის მონასტერი არის ქართული ხუროთმოძღვრების ერთ-ერთი შესანიშნავი ძეგლი პალესტინაში. იგი არსებითად მთელი ციხე-ქალაქი, რომელიც მაღალი ზღუდით არის შემოვლებული. ზღუდის შიგნით მოთავსებულია მეტად რთულ ნაგებობათა კომპლექსი სამ და ოთხ სართულად, მრავალრიცხოვანი —სათავსებით, რომელთა რაოდენობა დღესაც ორას სამოცდაათს აღწევს. მონასტრის ძირითად ტაძარს უჭირავს ფართობი 27,50×15,2 ზომისა (418 კვ მეტრი). იგი წარმოადგენს ოთხ სვეტზე დაყრდნობილ თაღებს და ბოლოვდება გუმბათით. სვეტების ზომაა დაახლოებით 1,42×1,48 სანტ.

მონასტერი ერთ დროს მთლიანად დაფარული ყოფილა ფრესკებით.

როგორც XVIII და XIX საუკუნეების მოგზაურთა აღწერილობიდან არის ცნობილი, ჯვარის მონასტერში ყოფილა ფრესკული გამოსახულება ქართველი ძეგლეების მირიანის, ვახტანგ გორგასლისა და ბაგრატ კურაპალატისა; V საუკუნის ცნობილი ქართველი მოღვაწის, ქართველი უფლისწულის პეტრე ქართველის (ივერის), შემდეგში ეპისკოპოზისა. მონასტრის აღმშენებლის, XI საუკუნის მოღვაწის გიორგი-პროხორე შავშელისა; ცნობილი ქართველი მოღვაწეების ექვთიმე და გიორგი ათონელებისა; ფილოსოფოსის იოანე ჰიმოელისა, შოთა რუსთველისა, ოდიშის მთავრის ლეონ II დადიანისა და მისი ცოლისა და შვილისა, ქართლის დედოფლის მარიამისა და ბევრი სხვა ქართველი მოღვაწის, მწერლის, მხატვრისა და სხვა პირებისა, რომლებიც ჯვრის მონასტრის მშენებლობაში, მოვლა-დაცვასა და სხვა საქმეში რაიმე ღვაწლი მიუძღოდათ.

ამჟამად ფრესკების დიდი ნაწილი მთლიანად ჩამოქცეულია. შედარებით კარგად არის შენახული მხატვრობა სვეტებზე, ნაწილობრივ კანკელზე და საკურთხევლის ერთს, მეტად მცირე ნაწილში.

მონასტერი თავის დროზე მრავლად იყო შემკული ამგვარი ქართული წარწერებით. ამ წარწერებიდან გადარჩენილია მხოლოდ მცირე ნაწილი. ის წარწერები, რომლებიც კედლის მხატვრობას ახლდა, მთლად ერთიანად დაფარულია მუქი მწვანე ფერის ზეთის საღებავის სქელი ფენით. მონასტრის ახალ პატრონებს სადაც კი მოუხერხებიათ, ქართული წარწერები მთლიანად წაუშლიათ და მათ ნაცვლად ბერძნული წარწერები მოუთავსებიათ. ამჟამად მხოლოდ ხანგრძლივი დაკვირვებისა და დიდი ცდის შემდეგ ხერხდება ზოგიერთი ქართული წარწერის ნაწილობრივ ამოკითხვა.

იერუსალიმის ჯვრის მონასტერი ერთ დროს განთქმული იყო მთელ აღმოსავლეთში. ქრისტეს საფლავის ეკლესიის, აღდგომისა და სიონის ეკლესიების შემდეგ ის მესამე ადგილი ყოფილა, სადაც ათასობით მომლოცველი მოდიოდა. ამ მონასტრის ხსენებით სავსეა ყველა ძველი ქართული ისტორიული თხზულება, დაწყებული ჰაგიოგრაფიული ნაშრომებით და დამთავრებული ისტორიული ტრაქტატებით.

მონასტრის ისტორიაში საგანგებო ადგილი უჭირავს ქართველ მეფეთა და დიდებულთა ვიზიტებს. ამ ვიზიტების შესახებ ცნობები ქართულ ისტორიულ თხზულებებში ხშირად გვხვდება. ამ ცნობებიდან ჩანს, რომ ქართველი მეფეები ჯვრის მონასტერში ჩადიოდნენ არა მხოლოდ მომლოცველებად, არამედ ქართული სახელმწიფოებრივი ინტერესების გამო. ამ ვიზიტების დროს ქართველი მეფეები ხშირად ახდენდნენ ქართული ეკლესია-მონასტრების ფინანსურ უზრუნველყოფას, ანიჭებდნენ მათ ახალ მამულებს, ბეჭდავდნენ ქრისობულებს, ანიჭებდნენ ოქროს ჯვრებს, ხატებს, ძვირფას ქსოვილებს და სხვა.

ჯვრის მონასტრის ისტორიაში განსაკუთრებული ადგილი უჭირავს ქართველ მეფეთა ვიზიტებს, რომლებიც ჯვრის მონასტერში ჩადიოდნენ ლოცვა-ვედრებისა და ქართული სახელმწიფოებრივი ინტერესების გამო. ამ ვიზიტების დროს ქართველი მეფეები ხშირად ახდენდნენ ქართული ეკლესია-მონასტრების ფინანსურ უზრუნველყოფას, ანიჭებდნენ მათ ახალ მამულებს, ბეჭდავდნენ ქრისობულებს, ანიჭებდნენ ოქროს ჯვრებს, ხატებს, ძვირფას ქსოვილებს და სხვა.

ჯვრის მონასტრის ისტორიაში განსაკუთრებით ძვირფასია ის მხრივ, რომ მასთან არის დაკავშირებული შოთა რუსთველის სახელი.

ჯერ კიდევ ტიმოთე გაბაშვილის მოგზაურობიდან იყო ცნობილი, რომ ჯვარის მონასტერში შოთა რუსთველის პორტრეტია გამოსახული. შემდეგ შ ი, 1883 წელს ეს პორტრეტი ნახა პროფ. ალ. ცაგარელმა, მაგრამ წინააღმდეგ გავრცელებული აზრისა, მას პორტრეტი არ გადაუღია.[1]) მან დაბეჭდა მხოლოდ წარწერის ტექსტი, რომელიც პორტრეტს თან ახლავს.

ალ. ცაგარელზე ადრე, 1845 წელს, შოთა რუსთველის პორტრეტი უნახავს და ჩაუხაზავს ნიკოლოზ ჩუბინაშვილს, რომელმაც შემდეგ ამ ჩანახაზისა და სტატვიერი აღწერილობის საფუძველზე გააკეთებინა რუსთველის პორტრეტი ერთს პეტერბურგელ მხატვარს. ეს პორტრეტი ამჟამად დაცულია საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ხელნაწერთა ინსტიტუტში. (ფონდი A—1767).[2])

ნ. ჩუბინაშვილისეული ამ პორტრეტის მიხედვით არის გაკეთებული თარხნიშვილის მიერ შ. რუსთველის ქანდაკება. იგივე პორტრეტი გამოაქვეყნა 1958 წელს „საბჭოთა ხელოვნებაში“[3]) ბ. კანდელაკიმა.

ამასთან დაკავშირებით გაზ. „კომუნისტის“ 1958 წ. 12 ნოემბრის ნომერში დაიბეჭდა კოლექტიური წერილი, რომლის ავტორები არიან აკად. გ. ჩუბინაშვილი, აკად. შ. ამირანაშვილი, სპ. სსრ მეცნ. აკად. წევრი-კორესპონდენტები აკად. ბარამიძე, ილია აბულაძე და ხელოვნების მცოდნეობის დოქტორი ვ. ბერიძე.

ეს ავტორები სამართლიანად აღნიშნავდნენ, რომ ჟურნალ „საბჭოთა ხელოვნებაში“ გამოქვეყნებული პორტრეტი შესრულებულია ნ. ჩუბინაშვილის ჩანახაზების მიხედვით პეტერბურგში, მხატვრის მიერ, რომელსაც ორიგინალი არასდროს არ უნახავს, და რომ ეს პორტრეტი არ წარმოადგენს ჯვრის მონასტრის ფრესკის პირს და ამის მიხედვით არ შეიძლება წარმოდგენა ვიქონიოთ ორიგინალზე.[4])

ამგვარად, იერუსალიმის ჯვარის მონასტრის ერთ-ერთ სვეტზე მოთავსებული პორტრეტი შოთა რუსთველისა დღემდე არ ყოფილა გამოქვეყნებული და არავინ იცოდა, თუ ნამდვილად რას წარმოადგენდა იგი. ამ პორტრეტისათვის არსებობდა მხოლოდ ტიმოთე გაბაშვილის, ნ. ჩუბინაშვილისა და ალ. ცაგარლის აღწერილობანი, აგრეთვე პეტერბურგელი მხატვრის მიერ შესრულებული სურათი, მაგრამ ამ სურათს, როგორც მოსალოდნელი იყო, ორიგინალთან, ჯვრის მონასტრისეულ რუსთველს ნამდვილ ქართულ სახესთან საერთო არაფერი აქვს.

უკვე წარსული საუკუნის ოთხმოცდაათიან წლებში ეს პორტრეტი დაკარგული იყო. მას ვერ მიაკვლია ვერც ნ. მარმა მიმდინარე საუკუნის დასაწყისში იერუსალიმში ყოფნისას. უცნობ პირებს, რომლებიც ცდილობდნენ წაეშალათ ყოველგვარი ქართულის კვალი ჯვრის მონასტერში, ეს პორტრეტი და მასი წარწერა, მსგავსად მთელი რიგი სხვა სურათებისა, მეტად გულმოდგინედ წაუშლიათ და სქელი საღებავით დაუფარავთ.

მიმდინარე წლის ოქტომბერში საქართველოდან იერუსალიმს გაემგზავრა სპეციალური ექსპედიცია ადგილობრივი ხიძველეების, უმთავრესად რუსთველთან დაკავშირებული მასალების შესასწავლად. ექსპედიციამ შეძლო მიეკვლია რუსთველის პორტრეტისა და წარწერისათვის. სურათი და ტექსტი იმდენად წაშლილი იყო, რომ პირველ ხანებში ჩვენ ვერ ვერ ვერ

საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის, საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს, საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და საქართველოს კპ ცენტრალური კომიტეტის ორგანო

კომუნისტი

ორშაბათი, 21 ნოემბერი, 1960 წელი

ფასი 3 კაპ.

საერთაშორისო მიმოხილვა

დეკემბერი, ცნობები, მიმოხილვა ცხოვრება

მდგომარეობა კარიბის ზღვის რაიონში

ნიუ-იორკი, 20 ნოემბერი. (საკდესი). მთელ მსოფლიოში, და განსაკუთრებით ლათინურ ამერიკაში არასასიამოვნო გამოძახილი გამოიწვია ამერიკის შეერთებული შტატების მმართველი წრეების ბრალდებამ გუატემალისა და ნიკარაგუას ხელისუფლებათა მხარდაჭერაში კუბის რევოლუციური მთავრობის წინააღმდეგ ინტერვენციის მოწყობაში.

ამ ბრალდებას ამერიკის მთავრობის ოფიციალური პირები ეყრდნობიან, მაგრამ ეს ბრალდება ფაქტიურად ტყუილზე აგებული. ამ ბრალდებას ვერ ადასტურებენ ვერც ამერიკის ბურჟუაზიული პრესის ის ორგანოები, რომლებიც ხშირად ემსახურებიან ამერიკის მთავრობის პოლიტიკას.

ამ ბრალდების ტყუილად გამოგონების ნათელი მაგალითია ამერიკის ერთ-ერთი ყველაზე გავლენიანი გაზეთის „ნიუ-იორკ ტაიმსის“ კორესპონდენტის პოლ კენედის წერილი, რომელიც ამ გაზეთმა 19 ნოემბერს დაბეჭდა. ეს კორესპონდენტი ამტკიცებს, რომ „კარიბის ზღვის მთელი რაიონი ამჟამად განიცდის რევოლუციური აზრისა და რევოლუციური მოქმედების პირობებს“. იგი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ მიღწევარება და აჯანყებანი აქ „მომზადებული არსებული სოციალური და პოლიტიკური ფორმების წინააღმდეგ“.

იდეების ამ რევოლუციას, რომელიც გამოხატულებას პოულობს დრო და დრო მომხდარი აფეთქებებით, — განაგრძობს კენედი, — „ორი ძირითადი დაბახასიათებელი ნიშანი აქვს კარიბის ზღვის აუზის ყველა ქვეყანაში: მას აქვს მემარცხენე ხასიათი, ზომიერიდან უკიდურესობამდე, და აშკარა ანტიამერიკული ელფერი“.

„ნიუ-იორკ ტაიმსის“ დაშინგტონელი კორესპონდენტი კენნეთორტი, რომელიც მხარს უჭერს ამერიკის შეერთებული შტატების სამხედრო აქცილა კარიბის ზღვაში, აღიარებს, რომ შეერთებულ შტატებს აშინებთ არა კუბის თავდასხმა, („ასეთ შიშს სახელმწიფო დეპარტამენტიც კი არ იზიარებს“, — წერს იგი), არამედ მერყეული მდგომარეობა ლათინური ამერიკის ქვეყნებში, რაც „მიმკვიდრეობად დატოვა ძველმა ბოროტებამ — ეკლესიის სისტემამ, პოლიციის სისასტიკემ, თავისუფლების ჩახშობამ და მმართველი კლასების მიერ ეკონომიური რეფორმების გადადებამ“.

კენედის ეს ბრალდება ნათლად ცხადყოფს, რომ ამერიკის შეერთებული შტატები მოითმენენ ლათინური ამერიკის ქვეყნების მთავრობებს ან ყოველ შემთხვევაში წინასწარ აცნობებენთ მათთვის“ ხომალდების გაგზავნა.

წინააღმდეგ ოფიციალური ვერსიისა, თითქოს ამერიკის ფლოტი და ავიაცია გაგზავნილი არიან კუბის მხრივ „შესაძლო ინტერვენციის“ თავიდან ასაცილებლად, გაზეთების ბევრ ცნობაში აღიარებულია, რომ ზედმეტია ლაპარაკი კუბის რაიმე „ჩარევაზე“ გუატემალისა და ნიკარაგუას საქმეებში. გვატემალიდან გამოგზავნილ ცნობაში „ნიუ-იორკ ტაიმსის“ კორესპონდენტი პოლ კენედი წერს, რომ „კარიბის ზღვის მთელი რაიონი ამჟამად განიცდის რევოლუციური აზრისა და რევოლუციური მოქმედების პირობებს“. იგი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ მიღწევარება და აჯანყებანი აქ „მიმართულია არსებული სოციალური და პოლიტიკური ფორმების წინააღმდეგ“.

ნიუ-იორკი, 19 ნოემბერი. (საკდესი). გაზეთი „ნიუ-იორკ ტაიმსი“ იმოწმებს კარგად ინფორმირებულ დიპლომატიურ წყაროებს და იუწყება, რომ გვატემალასა და ნიკარაგუას განზრახული აქვთ მოითხოვონ, რომ კუბის წინააღმდეგ გამოყენებულ იქნას „ხელშეკრულება დასავლეთ ნახევარსფეროს ურთიერთთავდაცვის შესახებ“, რომელიც რიო-დე-ჟანეიროში დაიდო. გაზეთი შემდეგ აღნიშნავს, რომ ამ ხელშეკრულების პირობებით კუბის წინააღმდეგ შეიძლება გამოყენებულ იქნას სანქციები, რომლებიც შეიცავენ „დიპლომატიური ურთიერთობის გაწყვეტას, ეკონომიური ურთიერთობის შეწყვეტას, ან კიდევ შეიარაღებული ძალების გამოყენებას“.

თავისუფლება მანოლის გლეზოსს!

საბჭოთა კავშირის ომის ვეტერანთა კომიტეტმა გაიკეთა განცხადება, რომელშიც სსრ კავშირის მილიონობით ომის ვეტერანის სახელით, რომლებიც მოითხოვენ გლეზოსის რაც შეიძლება მალე განთავისუფლებას, ერთხელ კიდევ მიმართავს საბერძნეთის მთავრობას, რომ სამართლიანობას და ჰუმანურობისათვის გაათავისუფლოს ფაშიზმის წინააღმდეგ მამაცი მებრძოლი და მშვიდობის დაუცხრომელი დამცველი მანოლის გლეზოსი. (საკდესი).

პროვოკატორები კუბის წინააღმდეგ

ნიუ-იორკი, 19 ნოემბერი. (საკდესი). ასოშეიტედ პრესის საგანგებოს ცნობით, გვატემალის პრეზიდენტმა იდიგორას ფუენტესმა, რომელიც პრეს-კონფერენციაზე გამოვიდა, განაცხადა, რომ მეცნიერება დასავლეთ ნახევარსფეროს ქვეყნების პოლიციურ მოქმედებას კუბის წინააღმდეგ, იმ სახის მოქმედებას, რომელიც განხორციელებულ იქნა კორეაში.

როგორც ჩანს გვატემალის დიქტატორის განცხადებიდან, გვატემალის ოფიციალური ხელისუფლები თხზავენ სიყალბეს და ბრალს სდებენ კუბის რევოლუციურ მთავრობას გვატემალის სამინო საქმეებში ეგრეთწოდებული „ჩარევისათვის“.

ნიუ-იორკი, 19 ნოემბერი. (საკდესი). გაზეთი „ნიუ-იორკ ტაიმსი“ იმოწმებს კარგად ინფორმირებულ დიპლომატიურ წყაროებს და იუწყება, რომ გვატემალასა და ნიკარაგუას განხრახული აქვთ მოითხოვონ, რომ კუბის წინააღმდეგ გამოყენებულ იქნას „ხელშეკრულება დასავლეთ ნახევარსფეროს ურთიერთთავდაცვის შესახებ“, რომელიც რიო-დე-ჟანეიროში დაიდო. გაზეთი შემდეგ აღნიშნავს, რომ ამ ხელშეკრულების პირობებით კუბის წინააღმდეგ შეიძლება გამოყენებულ იქნას სანქციები, რომლებიც შეიცავენ „დიპლომატიური ურთიერთობის გაწყვეტას, ეკონომიური ურთიერთობის შეწყვეტას, ან კიდევ შეიარაღებული ძალების გამოყენებას“.

ქალთა XX საჭადრაკო ჩემპიონატი

ნატიევასა და ვ. ტიხომიროვას პარტია, რომელიც უკიმით დამთავრდა. ასეთივე შედეგი იქნა ფიქსირებული ვ. ბორისენკოსა და სსრ კავშირის არაერთგზის ჩემპიონის ლ. ვოლპერტის პარტიაში.

ა. ჩაიკოვსკაიამ თანაბარ პოზიციაში დაუშვა უხეში შეცდომა ტ. კრაუკოვასთან პარტიაში წაიგო ფიგურა და მალე დანებდა მოწინააღმდეგეს. საერთაშორისო ოსტატი ხ. როთარე წარმატებით იბრძოდა ვინეცეი მოჭადრაკის ა. ვიტკოვსკაიას წინააღმდეგ და გამარჯვებას მიაღწია.

რთული მანევრირებული ბრძოლით ხასიათდებოდა მინსკელი მოჭადრაკის კ. ზვორიკინასა და ნ. გაფრინდაშვილის პარტია, რომელიც ამ დღეს არ დამთავრებულა. გადადებულ პოზიციაში კ. ზვორიკინას ზედმეტი პაიკი აქვს.

ამ დღეს წარმატებით იბრძოდა მ. ტოგონიძე შავებით ტ. ფილანოვსკაიას წინააღმდეგ და გამარჯვებას მიაღწია. თ. ზატულოვსკაიამ მოუგო ვ. კაუშლაიტეს. ე. კაკაბაძისა და ვ. კოზლოვსკაიას პარტია გადადებულია.

ხუთი ტურის შემდეგ პირველობის გამამშვებას ლიდერები არიან თ. ზატულოვსკაია და ვ. ბორისენკო, რომლებსაც ოთხ-ოთხი ქულა აქვთ.

22 ნოემბერს მოეწყობა გადადებული პარტიების დამთავრება.

ერთგვარი გაკვეთილი

ამ ბოლო დროს ჩვენ ხშირად გვიწევს ლაპარაკი ბურჟუაზიული ქვეყნების ხელისუფალთა ურთიერთობის ისეთ ფორმაზე, როგორიც არის ვიზიტები. ეს ფორმა ხელისუფალთა ურთიერთობისა ბურჟუაზიული ქვეყნების ცხოვრებაში ისეთ ადგილს იკავებს, რომ ამ ვიზიტების ანალიზი ხშირად ბევრ რამეს გვეუბნება ამა თუ იმ ქვეყნის შიდა და საგარეო პოლიტიკის ხასიათის შესახებ.